

Gáborélet

2014 november

Babócsy Júlia iskolánk első világbajnoka

Parlamenti látogatás

Gáborosok a nagyvilágban

Tartalomjegyzék

Szürke november.....	3
Régen volt, hogy is volt	4
A hónap sztárja: Babócsy Júlia.....	5
Gáborosok a nagyvilágban.....	7
A hónap tanára.....	9
A hónap tanulói.....	11
Parlamenti látogatás.....	12
Ti mondtátok.....	13
Aktuális.....	14
Életképek.....	15

Gáborélet iskolai folyóirat

2014. kilencedik szám

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Agárdi Ádám 8.a, Mervel Bence 8.a, Havassy Gergely 8.a, Áy Kristóf 8.a, Bozó Dániel 8.a, Varga Kata 7.a, Nándori Loretta 7.a, Virág Vivien 7.a, Németh Liliána 6.a, Csiklya Vanessza 6.a, Gombi-Nagy Máté 6.c

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarvasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: <http://www.gaboriskola.extra.hu/>

Szürke november...

Kedves Gyerekek!

A november talán az a hónap, amit kevésbé szeretnek az emberek. Az idő hűvössé, esőssé, ködössé válik, de még nincs meg a téli táj szépsége. A nappalok rövidek, hamar sötétedik. Az iskolában pedig egymást érik a témazáró- és a röpdolgozatok, a feleletek, mert ugye közeleg a félév, és most van idő és alkalom jegyeket szerezni. Mi ezekbe a szürke hétköznapiakba szeretnénk egy kis színt vinni nektek. Mindenekelőtt a Gáborélet novemberi számával, amiben köszöntjük majd iskolánk első világbajnokát, egykori diákunkat, Babócsy Julcsit, aki élménybeszámolót küldött nektek élete versenyről. A „Gáborosok a nagyvilágban” című rovatunk ezúttal Berlinből, Németország fővárosából jelentkezik. A 8.a osztály októberben parlamenti látogatáson volt, ahol többek között találkozhattak Dr. Hiller Istvánnal, az országgyűlés alelnökével is, az eseményről beszámolót olvashattok. Szalai Károly önkéntes szülőként nagyon sokat segít az iskolában festési munkálatokkal, egykor nálunk végzett tanulóként ő mesél a „Régen volt, hogy is volt” rovatban. Nagyon szép október 23-i műsort adtak elő a gyerekek, az „Életképek”-ben erről az eseményről is láthattok fotókat. Igen értékes eredmények születtek a közelmúlt versenyein, ezekről beszámolunk az „Aktuális”-ban, és ezekhez kapcsolódik „A hónap tanára” és „A hónap tanulói” rovatunk is. A „Ti mondtátok” rovat pedig remélhetőleg megint sokakat derít jókedvre. Jókedvet hoznak majd az iskolába novemberben a meghívott vendégeink, úgy, mint az erőművész Nick Árpád, a Kossuth-díjas Muzsikás együttes, lesz majd sulibuli és utána diszkó is. Így talán mégse annyira szürke ez a november.

Erdős Levente

Régen volt, hogy is volt...

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok. Iskolánk egykori tanulója, Szalai Károly még ma sem tud elszakadni a Nádasdy utcában található régi iskolájától. Itt tanult fia, és jelenleg is itt tanul kislánya is, ő maga pedig önkéntes munkájával rengeteget segít abban, hogy az iskola szépen festett, jó környezet maradjon. Áy Kristóf 8.a osztályos tanuló interjút olvashatjátok.

Mikor járt pontosan ide?

1982-től 1988-ig. Harmadik osztályos koromban kerültem a Hullay Jenő Általános Iskolába. Mert akkor még így nevezték az intézményt, amely most a Nádasdy utcában van.

Hogyan nézett ki az iskola régen?

Az iskolaépület kívülről ugyanígy nézett ki, inkább az udvar változott sokat. Tornatermünk az épület alsó szintjén volt, az egyik tanteremben. Az udvaron aszfaltos kézilabdapálya volt, mellette - ahol most a tornaterem van - végig padok voltak a kerítés mellett. Még mellette pedig a fűtő olajtároló volt, mert a tantermekben olajkályhával fűtöttek.

Milyen iskolai rendezvényekre emlékszik vissza?

Minden évben voltak sportnapok, sulibulik, eljártunk színházba, moziba, anyák napján a Kispesti Vígadóban műsort adtunk. A diákok társadalmi munka keretében takarítást végezhettek, melybe beletartozott a tantermek ablakainak megpucolása, padok lemosása.

Voltak-e szakkörök akkoriban?

Volt számítástechnika szakkör, ahová nagyon nehéz volt bejutni, mivel nagy volt a túljelentkezés. Két Commodore 64-es gépen osztozott kb. 6-8 gyerek. Vili bácsi, a technika tanár tartotta a foglalkozást, aki egy rendkívül szigorú és tekintélyt parancsoló tanár volt. Aki fecsegett az órán, vagy a foglalkozásokon annak bizony „barackot” nyomott a fejére a hatalmas arany pecsétgyűrűjével. Tolnai Klári néni tartotta a rajz szakkört, aki környezetismeret tanár is volt egyben. Verbai Gyula bácsi pedig tartotta a honvédelmi szakkört.

Voltak-e másfajta tantárgyak akkor?

Akkoriban a kötelező idegen nyelv az orosz volt, melyet a magyar szakos tanárunk, Kovács Tiborné Éva néni és Horváth Andrea tanárnő tartott.

Milyenek voltak a tanárok, az órák?

Gyula bácsi testnevelés óráin sokat fociztunk, kézilabdáztunk, partizánoztunk, ping-pongoztunk. Klári néninek a rajz óráit szerettem. Kovács Tiborné Éva néni volt az osztályfőnökünk, aki mindig PIPIKÉIMNEK becézett minket.

A hónap sztárja:

Babócsy Júlia, iskolánk első világbajnoka

Julcsi, iskolánk volt tanulója szeptemberi számunkban adott interjút a Gáboréletnek, mint A hónap sztárja, miután csapatával, az Invictus-szal Világ Kupát nyert akrobatikus rock and roll kategóriában a Musztáng SE színeiben. Az interjúban mesélt a táncról, eredményeiről, terveiről, de legnagyobb lelkesedéssel talán volt iskolájáról, a Gábor iskoláról beszélt. Imádott ide járni, és mint ifi, továbbra sem tud elszakadni egykori általános iskolájától. Mi pedig sok sikert kívántunk a közelgő világbajnoksághoz, azt azonban nem gondoltuk volna, hogy Julcsi ezt ennyire komolyan megfogadja. Csapatával csúcsra ért, világbajnok lett. (Itt a link a győztes táncról: https://www.youtube.com/watch?v=1kRj_OdtoRk Ezt aztán mindenki nézze meg!) Nemcsak nekünk, a Gábor iskolának, hanem az egész országnak dicsőséget szerzett. Azóta tele van vele a tévé, az újságok. Örömmel írt nekünk is egy kis élménybeszámolót élete eddigi legnagyobb sikeréről.

„Az október 11-én, szombaton, az ausztriai Grazban megrendezésre kerülő világbajnokságra már előtte lévő reggel, pénteken útnak indult az Invictus-busz.

Mindannyian nagyon vártuk már ezt a napot; az utazást, a hangolódást, a versenyt. Az út során persze sokat beszélgettünk az esélyekről, de ezt a végeredményt álmainkban sem gondoltuk volna. Annak ellenére sem, hogy júliusban sikerült megnyernünk a Riminiben megrendezett Világkupát - ahonnan rögtön rohantam a fantasztikus és kihagyhatatlan Gábor-táborba.

De ne szaladjunk ennyire előre, hiszen mindenképp meg kell említenem, hogy egy ilyen versenyre a kijutás sem egyszerű, mert országonként csak 3 csapat képviseltetheti magát ezen az év legrangosabb versenyén. A tökéletes fizikai és lelki felkészítést elsősorban edzőinknek (dr. Patona Borbála, Tormásiné Neuwirth Anikó) köszönhetjük, akik minden edzés alkalmával igyekeztek kihozni belőlünk a maximumot. A verseny napján a csapatunk teljesen nyugodtan, kiegyensúlyozottan versenyzett, igyekeztünk minden kvalifikációs kör után még többet, jobban adni magunkból. Természetesen nagyon izgultunk, főleg a döntő táncolása előtt, de bíztunk magunkban, egymásban és a koreográfiánkban. Az eredményhirdetés előtt talán még jobban izgultunk, mint a döntő előtt; ugyanis a ceremónia úgy zajlik, hogy az utolsó helytől haladunk előre a helyezésekhez, és mi magunk sem tudjuk, hogy hányadik helyen végeztünk. Így amikor kimondták, hogy az orosz csapat lett a 2. helyezett - ugye akkor számunkra már világossá vált, hogy mi győztünk - teljes örületet éltünk át, elképesztően boldogok voltunk, sírtunk, sikítoztunk, ugráltunk. :) Én őszintén szólva, alig emlékszem valamire, szerintem sokkot kaptam. Elmondhatatlan érzés, hogy amiért már tízen-sok éve küzdünk, végre valóra válik. Mind közül a legcsodálatosabb érzés mégis az volt, amikor a dobogó tetején állva a Himnusz csak nekünk szólt - még most is libabőrös leszek, ahogy ezt írom. (Itt a link az eredményhirdetésről és az éremátadásról: <https://www.youtube.com/watch?v=m4QQwWQ4i4s>) Úgyhogy nagyon bíztatok minden Gáborost, hogy sportoljon, versenyezzen, mert kevés ennél szebb érzés létezik a világon - elkezdeni pedig sosem késő! :)

Gratulálunk!!!

GÁBOROSOK A NAGYVILÁGBAN

Boros Eszter – Németország

1. Mikor jártál iskolánkba, és ki volt az osztályfőnököd?

1999-2003, Farkas Ildi néni két évig, aztán Sólyomné Ruttkay Éva.

2. Milyen emlékeid, élményeid vannak iskolánkról?

Csak jó. ☺ Térkép-gyorsasági verseny Gabi nénivel, amikor felfigyeltünk Ildi néni lassan, de biztosan növekedő hasára. Com Logo Éva nénivel, meg az első chat-elések a számítógép teremben. Farsangok, az őszi túrák, vándortáborok, amikor Zoli bácsi fordítva olvassa a térképet, amikor a vaddisznóktól rettegetünk, amikor szétázunk, amikor együtt énekelünk a tábortűznél, vagy épp a szabad ég alatt alszunk. Ági néni olvas nekünk rajz órán, hogy az motiváljon minket. Technika órán főzünk, de a fiúk nem voltak hajlandóak enni belőle. Közös ajándékkészítés anyák napjára, tanároknak a ballagásra. Ja, és amit ott matek órán megtanultunk... a mai napig is érzem a különbséget a más

országban tanult egyetemi társaimhoz képest.

3. Hogyan jutottál el a Gábor iskolából Németországba, azaz mi a te élettörténeted?

Minden a Karinthyban kezdődött, ami egy angol két tannyelvű iskola. Az egyenesen a nemzetközi érettségihez vezetett. A 20 fős osztályból 15-en felvételiztünk külföldre, és 10-en rögtön mentünk is. Én akkor Hollandiába. Miért? A középiskola alatt MUN-oztam (ENSZ-modell) és így többször jártam Hollandiában. Beleszerettem az országba, meg persze a kalandvágy is hajtott! 3 év Maastricht, közben fél év Peru cserediákként. Aztán újra Budapest. De az nem volt az igazi... nehéz volt beilleszkedni, azaz talán nem is igazán akartam. Így aztán félretettem egy kis pénzt, hátamon a hátizsák, kezemben a bőrönd meg a buszjegy: irány Berlin. Persze, az egyetemről több barátom is már ott tanult vagy dolgozott. Tehát, nem voltam teljesen egyedül. De németül

csak 2 hónappal korábban kezdtem el tanulni. Aztán találtam munkát egy ír kocsmában, felvettek egyetemre, és megalapítottam egy „vasárnapi Ultimate Frisbee“ csapatot.

4. Mivel foglalkozol?

Jelenleg szakmai gyakorlatot végzek egy orvosi eszköz gyártó-tanácsadó cégnél marketingesként, emellett rengeteg rendezvényt szervezek. MUN, kirándulások az egyetemi csapatnak, Pszinapszis (Budapesti Pszichológia Napok), és gyakorlatilag minden héten valami más.

5. Jellemeznéd pár szóban a várost, ahol élsz?

Berlin bája, hogy nincs igazi bája. Azaz nincs gyönyörű rakpart, Gellérthegy és lenyűgöző parlament. Viszont él és élhető. Parkok mindenhol, a város közepén is, aztán fél óra vonatút a város közepétől bármelyik irányba, és tavat talál az ember. Biciklizhető, sosem alszik, de lehet csendes zugokat találni. Mindenféle sport, hobbi, kultúra, zene, politikai mozgalom, fesztivál, rendezvény, más kultúrájú étterem megtalálható itt.

6. Miben más Berlin, mint Budapest?

Amit ebben a témában fontosnak tartok: tolerancia és nyitottság. Az ország múltját helyén tudják kezelni. Berlin minden utcájából árad a történelem. Igen, itt állt egy fal, és az nem volt jó. És igen, volt itt Hitler, meg Holocaust. De ez megtörtént. Sírni fölösleges, meg

nem történté tenni nem lehet. Mit tehetünk? Tanulunk belőle, beszélünk róla, és nem hagyjuk, hogy újra megtörténhessen. Szerintem ez a helyes hozzáállás a saját, személyes életünkhöz is.

7. Ha újra kezdhethéd az életedet, mit csinálnál másként?

Persze, sokszor visszamenne az ember az időben, hogy egy-két apróságot megváltoztasson. De hiszem, hogy okkal történnek a dolgok, és azért vagyok az, aki ma vagyok, mert bizonyos dolgok megtörténtek velem. A kevésbé szerencsés döntéseinkből tanulunk a legtöbbet.

8. Mint más, külföldi mentalitást felvett ember, milyen tanácsaid lennének a mai fiataloknak?

Nyitottság és optimizmus. Merni. Próbálkozni. Kérdezni. Otthon nem merünk kérdezni akár tanulásról van szó, akár másról az életben. A kérdés nem azt jelenti, hogy buta az ember. Hanem sok esetben azt, hogy igazán érdekli őt a téma. Nyitottnak lenni. Emberekre, gondolatokra, új ízekre, új nyelvekre, egyszerűen a másra, ami nem a komfortzónánk. Ami a döntések előtt álló fiataloknak fontos: felvállalni, amit szeretnénk. Nem azért hozni egy döntést, mert azt valaki elvárja, hanem azért mert én szeretném. Azt tanuljátok, ami közel áll hozzátok, oda menjetek ahová vágytok, és később is el lehet dönteni pontosan mit is szeretnétek majd pontosan csinálni az életben.

A hónap tanára:

Nagyné Patonay Ágnes

- Ági néni, ahogy eddig nem ismertétek

Az iskola legsportosabb tanára 1996. óta tanít testnevelést és földrajzot a Gáborban, és állandóan pörög. Tanítványait sorra viszi sportversenyekre, akik jobbnál jobb eredményeket érnek el. Októberben például atlétikai többpróbázóink kerületi bajnokok lettek. Főként Ági néninek köszönhető, hogy igazi sportos iskola vagyunk. Az ifik pedig örömmel járnak vissza rendezvényeinkre, vagy a nyári táborba, hisz ha Ági néni vezényli őket, a jókedv garantált.

1. Miért a tanári pályát választotta?

Mindenféleképpen a sporttal szerettem volna foglalkozni, úgyhogy a sport vonzata volt a pedagógusi pálya.

2. Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Nyugdíjas. ☺

3. Melyek voltak a kedvenc tantárgyai?

A matematika, a földrajz és természetesen a testnevelés.

4. Voltak-e csínytevései az iskolában?

Arra emlékszem, hogy egyszer nem vittek el kirándulni. Hogy miért???

☺

5. Ki vagy mi által szerette meg a testnevelést?

A sport mindig is része volt az életemnek. Apukám vitt el a Ganz-Mávgag Sportegyesületbe, atletizálni.

6. Melyek a kedvenc sportágai?

Az atlétika az örök szerelem. De nagy kedvencem a röplabda, vízilabda, úszás, síelés.

7. Szereti-e háziállatokat?

Kész állatkertet tartunk otthon: van kutyánk, macskáink, papagájok, pintyek, szárazföldi és vízi teknősök.

8. Mi a kedvenc étele?

Imádok enni, ezért nagyon nehéz kiválasztani egy kedvencet.

9. Szokott-e kirándulni, és ha igen, hová?

Nagyon szeretek kirándulni. A célpont mindegy, csak hegy legyen. Valószínű azonban, hogy a következő úti cél a Rám-szakadék lesz.

10. Melyik a kedvenc országa?

Természetesen Magyarország.

11. Milyen zenét szeret hallgatni?

A rap és a „tucc-tucc” zenén kívül majdnem mindent.

12. Melyik a kedvenc filmje?

Szerendipity.

13. Mi volt élete legemlékezetesebb pillanata?

Gyermekeim születése.

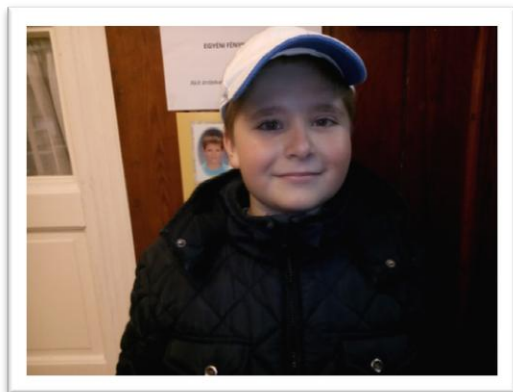
13+1. Mi lenne a három kívánsága?

A legfontosabbat kérném háromszor: egészséget.

/A kérdéseket a Gáborélet szerkesztői állították össze./

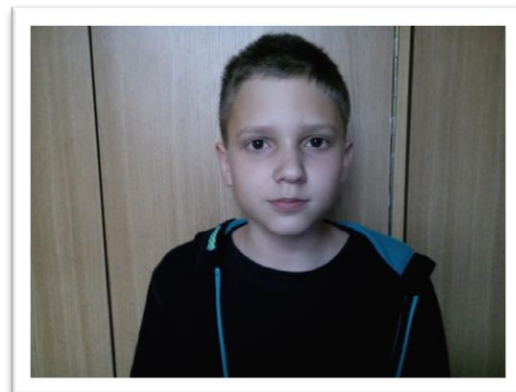
A hónap tanulói

októberben

Fucskó Milán 3.b

Azért tanulok, hogy minél okosabb legyek, és szellemi képességem fejlődjön. Kedvenc tantárgyaim a matek, a szövegértés, a technika és a nyelvtan. Délutánonként angol szakkörre járok, igaz, nem az iskolában. Hobbim az autók, mindig információkat gyűjtök róluk főként autósújságokból. Októberben a Bolyai matematikai versenyen 3. helyezést ért el csapat tagja voltam. Szüleim örülnek a jó eredményeimnek, mindig gratulálnak. Ha nagy leszek, lehet, hogy tűzoltó leszek, de az is lehet, hogy menedzser a BKV-nál, ahol apukám is dolgozik. Szeretek ide járni, mert jól tanítanak a tanító nénik, és itt jók a körülmények, szép a környezet.

Nagy Levente 8.c

A tanulás azért fontos, hogy felnőttkorban jó állásunk legyen, és jó eredményeket érjünk el. Számomra nem szükséges a tanuláshoz az otthoni motiváció, de azért megdicsérnek szüleim, ha jól teljesítek. Kedvenc tárgyait a matek és az infó. Délutánonként kémia szakkörre, matek és magyar felvételi előkészítőre járok, és hobbiszinten vízilabdázom. Októberben a Bolyai matematikai versenyen 2. helyezést ért el csapat tagja voltam. Otthon programozható, mozgó LEGO robotokat építek, illetve apukámmal számítógépes programokat szerkesztek, felnőttként is programozó szeretnék majd lenni. Szeretek még olvasni is, főként fantasyt és sci-fit. Szeretek ide járni, mert színvonalas a tanítás, jók a tanárok és jó az osztályközösség.

Parlamenti látogatás

2014. október 18-án mi, a 8. a osztály diákjai meglátogattuk a Parlamentet.

Szép napos idő volt, és mivel egy kicsit korán érkeztünk a Látogatóközpontba, ezért körülnéztünk a megújult Kossuth téren.

A lefoglalt időpontban a Látogatóközpont aulájában megjelent az idegenvezetőnk, és szigorú ellenőrzéssel beléptetett bennünket a Parlamentbe, ahol 136 lépcsőfokon kellett felmennünk a Kupolacsarnokig.

Innen láthattuk a főlépcsőt és a főbejáratot, amit csak ritkán nyitnak ki. Itt a csarnokban találhatóak a Koronázási ékszerek, a Korona, az országalma a jogar és a koronázási kard. Ezekre a Koronázási őrség vigyáz, akik tiszteletadásként 15 percenként körbejárják az ékszereket, valamint óránként cserélődik az őrség is.

Ezután beléptünk a volt felsőházi társalgóba, ahonnan jelenleg az ülőszakokban a képviselők az interjúkat adják. Itt megtudtuk, hogy a teremben lévő szőnyeget 14 asszony 9 hónapon keresztül készítette, és minél többen lépnek rá, annál értékesebb, hiszen az igazi színek ekkor jönnek ki igazán. A teremben mesélt vezetőnk arról is, hogy az Országház épületén belül több száz – magyar foglalkozásokat bemutató – szobor található. A következő helyszínünk a volt Felsőházi ülésterem volt, amely tükörképe a jelenleg használatos parlamenti ülésteremnek. Innen sietnünk kellett, hiszen Dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke már várt minket szobájában.

Kedvesen, cukorral fogadott bennünket, leültetett és mesélni kezdett a szobában található tárgyakról, melyeket még Kulturális és oktatási miniszterként kapott külföldről és belföldről egyaránt. Megérinthettük például az igazi, első számú Mirr-Murrt, melyet még Foki Ottótól kapott ajándékba, egy csomag apróra vágott 20 ezrest, egyiptomi Nefertiti maszkot, láthattuk a régebbi és jelenlegi kinevezési iratait, diplomájának és doktorijának okleveleit, és még nagyon sok érdekességet.

A végén elköszöntünk egymástól, és mi elindultunk haza.

Agárdi Ádám 8.a

Ti mondtátok...

„Az ember nem a majmóktól származik, csak annak hasonmása...”

„A walesi bárdok Edwárdja ugyanaz, mint aki az Alkonyatban van? ...”

„Az ősemler elszórta a magokat, és azok felnevelkedtek...”

„Az óidő kb. 250 évig tartott...” (millió hiányzik)

„Hamlet az a rántotta egy fajtája ...” (omlettre gondolt)

„Az én egyik rossz tulajdonságom, hogy néha magától visszavág a szám...”

Aktuális

Októberi eredmények:

Kerületi atlétikai többpróba verseny:

Fiúk, III. kcs: Ujvári Ákos (6.c), Varga Vencel (6.c), Fábián Tamás (5.c), Beliczki Ákos (6.c), Máté Dániel (6.c), Pribék Barnabás (6.c) – **1. helyezés**

Lányok, III. kcs.: Ország Anna (6.c), Harsányi-Sulyom Anna (6.c), Szabó Zsófia (6.b), Szalmás Gabriella (5.b), Stelczer Virág (5.c), Samu Viola (6.b), Fábián Dorottya (5.c) – **3. helyezés**

Fiúk, IV. kcs.: Takács Tamás (8.c), Virág Péter (8.b), Orbán László (8.a), Bozó Dániel (8.a), Agárdi Ádám (8.a), Fehér Norbert (8.c), Dallmann Dominik (8.c), Suhajda Erik (8.c) – **3. helyezés**

Kerületi alsós szépolvasási verseny:

Farkas Gergely (4.b) – **ezüst oklevél**

Mezei Benedek (4.b) - **ezüst oklevél**

Gergő Lilla (3.b) – **bronz oklevél**

Fehér Hanna Napsugár - **bronz oklevél**

Bolyai matematikai csapatverseny:

8. évfolyam: Fehér Ákos, Lángos Krisztián, Nagy Levente, Nagy Mátyás (mind 8.c) – **2. hely**

3. évfolyam: Fucskó Milán, Horváth Zsombor, Bálint Márton, Várhegyi Hajnal (mind 3.b)– **3. hely**

GRATULÁLUNK MINDENKINEK!

Novemberi program:

- Kerületi rajzverseny (nov. 24. alsós, nov. 25. felsős)
- Angol kerületi játékos vetélkedő a Gábor iskola Nádasdy tornatermében (nov. 18.)
- Kerületi alsós versmondó verseny (nov. 19.)
- Kerületi családi úszóverseny (nov. 22.) – *nevezhetnek szülők és tanárok is!!!*
- Suli-buli (nov. 14.)
- Adventi készülődés a Nádasdy-épületben (nov. 28.)

1956 október 23.

Megemlékezés

